

stulle stemme for et Havneanlæg, i det mindste et Fisserihavneanlæg, og det kan jeg ikke være med til ved denne min Afstemning. Hvad alle disse Forhold ved Rytbestyrelsen ude paa Vestkysten angaar, har jeg den Tro, at dersom vi aldrig havde begyndt paa disse Bestyrelsesarbejder derude, havde vi vist handlet bedst, men det Spørgsmaal, som her ligger for, er, om de Arbejder, vi have foretaget i de sidste Aaringer med at uddybe Tyborønkanalen for Sejlads, skulde være ganske spildte. Thi hvis dette ikke gøres, ville disse Arbejder være spildte, saa vil Høfde Nr. 59 i temmelig kort Tid komme til at ligge ude i Sejløbet, og et Sejløb, i hvilket der ligger et stort Stenrev, er et daarligt Sejløb. Derfor har jeg ikke kunnet tage det Ansvar at nægte en saadan Bevilling som den, der her foreslaas, til at fikre denne Tange, og derfor stemmer jeg for denne Bevilling, men jeg siger, at naar jeg stemmer derfor, er min Afstemning frit, jeg føler mig ikke bunden ved denne min Afstemning, jaaledes at jeg senere skulde være forpligtet til at stemme for et Havneanlæg. Der er blevet udtalt under denne Forhandling, at Tyborøn var det eneste fikre Sted for et Havneanlæg paa Vestkysten. Det er efter min Mening slet ikke Tilfældet. Der er andre Steder paa Vestkysten, hvor man sikkert kan komme til lige saa gode Havneanlæg som ved Tyborøn, og alt dette forbeholder jeg mig at tage under Overvejelse, naar den Tid kommer.

Endnu skal jeg blot gøre en kort Bemærkning angaaende de Holdepladser, der ere fremme paa dette Afsnit af Budgettet, nemlig at Stederne for disse Holdepladser ere mig ikke bekendte. Personlig kender jeg dem ikke, jeg kender ikke Trangen til disse Holdepladser. Jeg tvivler ikke om, at en saadan Trang er til Stede, men om de Summer, der her ere foreslaaede, kunne opfylde det tilsigtede, ved jeg ikke, og derfor har jeg ikke villet være Medforslagsstiller af disse Forslag.

B. Holm: Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der kom fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder om det, som jeg havde udtalt angaaende Depotarbejderne. Den ærede Minister syntes at have faaet den Forsaaelse af mine Udtalelser, at jeg mente, at det heldigste Sted til at paatale den Slags Sager var dette Ting. Jeg tror ikke, at jeg har udtrykt mig jaaledes, jeg har kun sagt, at det har vist sig heldigt, at det Forhold, jeg omtalte ved 2den Behandling, var blevet paatalt her, idet det var

blevet ordnet til vedkommendes Tilfredshed, men i øvrigt er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at de vedkommende helst bør gaa til deres nærmeste overordnede og søge deres Forhold ordnede der. Men jeg maa da ogsaa sige, at intet af de Tilfælde, jeg har tilladt mig at paatale her i Tinget, er kommet frem her, forinden de vedkommende gentagende have været, ikke alene hos deres nærmeste overordnede, men ogsaa hos Generaldirektøren, og først efter at de derigenem ikke have kunnet faa deres Sager ordnede til deres Tilfredshed, er jeg blevet anmodet om at paatale dette Forhold her. I øvrigt indrømmer den højtærede Minister jo selv, at det Forhold, som man over for Depotarbejderne i Hovedsagen ønskede ordnet, principmæssigt næppe kunde ordnes uden gennem en Forandring i Statsbanedriftsloven, og saa turde det dog heller ikke være aldeles paa urette Blods at henlede Opmærksomheden paa det her i Rigsdagen. Det var kun dette, jeg vilde bemærke herom. Naar den højtærede Minister sagde, at der ikke havde været udstedt nogen Ordre fra de tidligere overordnede med Hensyn til Bytningen af Fridage, saa tror jeg heller ikke, at jeg ved min Dmtale af Redelpassernes Forhold har sagt, at der var udstedt officielle Ordre i den Henseende, men at det var en Regel, som blev fulgt af de overordnede, og som derfor de underordnede vare nødte til at rette sig efter, at man ikke ønskede, at de skulde gaa glip af deres Fridage, fordi man betragtede det som nødvendigt, at de skulde have deres Fridage. Det er den Regel, som, efter at der er kommet ny overordnede, er blevet fraveget.

Korsgaard: Det er med Hensyn til Afstemningen over Vædringsforslag under Nr. 223, at jeg ønsker at tage Anstand, navnlig efter de Udtalelser, vi have hørt baade af den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen). Det viste sig nemlig efter de Udtalelser, den ærede Ordfører kom med, at dette Spørgsmaal har et langt større Omfang, end det ser ud til. Den højtærede Ordfører vilde ganske vist paastaa, at denne Bevilling var i høj Grad begrænset, men samtidig gjorde han opmærksom paa, at hvis vi stemte imod denne Bevilling, vilde vi ikke alene udlevere den berømte Høfde Nr. 59, men definitivt ogsaa dømme Tyborøn Kanal og definitivt dømme de Havneprojekter, der maatte ligge bagved, baade med Hensyn til Englandsfarten og Fiskeriet. Naar der ligger saa store Spørgsmaal bagved denne Bevilling her paa 224,000 Kr., synes det mig, at vi